

Årets fest för pensionärer

- Det är en stor förmån för ett företag att ha erfaren personal, som varit med länge och är yrkeskicklig. Den förmånen har Karlskronavarvet.

Det framhöll VD Hans Frisk vid den årliga uppvaktningen av årets pensionärer samt de medarbetare som varit företaget trogna i 30 år och därmed belönades med guldklocka.

11 pensionärer och 17 veteraner deltog i festligheterna på Restaurang Svarta Börsen, där bjöds på läcker måltid med såväl stämmingsfylld som roande underhållning. Björn-Eyvind och Ingrid med sitt vackra bildspel och dito sång stod för det stämmingsfyllda, medan varvets egen Martin Okmark, nybliven pensionär, spontant uttryckte sin mening på sitt alldeles speciellt eleganta sätt. Dikten har han skrivit för många år sedan men den kan stämma till eftertanke också idag. Vi citerar:

PENSIONÄRENS FUNDERINGAR

Hörde ni den långa signalen som ljud
Det var en hyllning till
mej det enda man bjöd
förutom dessa blommor för-
stäss, kamraternas gratulation
det är en stor dag för mej
idag, jag går i pension.

Det känns allt lite konstigt djupt härinne
det är inte glädje allt jag känner
man har så många minnen så många vänner
som man gärna vill träffa där inne
men nu är jag i pension
konstigt, det som jag längtat efter så många gånger.

och veteraner

Det är trevligt att också en och annan dam uppnår 30 år i den ytterst mansdominerande varvsindustrin. En av årets damer var Gunilla Wirbrand.

Stora bilden fr v de flesta av årets 30-åringar, som uppvaktnades med guldklocka. Siv Olausson, Bo Hildén, Gunilla Wirbrandt, Benny Svensson, Bertil Nilsson (VD Hans Frisk) Christer Eriksson, Lennart Pettersson, Stig Johansson, Christer Nilsson, Bengt Karlsson, K-G Nilsson, Uno Johansson, Bertil Karlsson, B-Å Johansson och Rolf Hasselkvist. Också veteraner är Leif Andersson, Arne Corneliussen, Kerstin Wennermark, Karl-Gösta Nilsson och Ronny Gustafsson.

Jag minns när jag som parvel första gången bland skäggiga män gick genom porten in jag kände mej rätt stolt för att jag fick vara med och ganska snart jag lärde mej jargongen. Vi åkte ej till vårt varv i flotta bilar som vi gör nu fick börja arbeta klockan sju på morgonen och hålla på till kvällen klockan sju då var man lite trött när man kom hem med maten var det si och så det var många munnar som tuggade.

Trots alla dystra minnen från denna tid så längtar man tillbaka till den frid vi hade då men som nu förstörs av kampen om pengar och tid. Tänk alla dessa tidstudier vi håller på varandra vad skall de vara bra till den korta tid vi vandra här på vår jord som är så

Tio av årets femton pensionärer. Fr v Erik Odström, Bertil Olsson, Lars Ahlström, Bengt Nilsson, Sixten Pettersson, Leonard Pettersson, Gunnar Sabel, Martin Okmark, VD Hans Frisk, Rikard Thörn samt Nils-Arvid Paulrud. Också i pension, men ej med på bilden: Wilhelm Karlsson, Arne Andrén, Karin Eckard, Uno Johansson samt Gunnar Johansson.

vacker och skön om blott du vill
men då skall vi allesamman hjälpa till.

Stanna till ett tag på vägen och grunna lite grann jag tror du blir förlägen du skäms nog och ibland för skall jag vara ärlig och säga som jag vill så är det hemskt att skåda hur en del kan ställa till och märk väl mina herrar att Karlskrona Örlogsvarv det är en gåva från Kung Karl det är ett kungaarv och det skall ni förvalta väl det var väl så han sad' för gör ni inte det så går det illa för vår stad.

Näväl ni svarar då, man skall väl följa med sin tid för all del men det kan väl göras utan strid se på alla dessa avtal vi varje år får fram som man mot man med var sin kniv jag tycker det är skam

att människor i samma land skall vara så skilda åt för faktum är vi sitter allihop i samma båt och därför om man tänker rätt så blir man ju förlägen när allt kan bli så lätt ifall vi möts på halva vägen.

Nej här står jag och pratar som den värste proletären det behövs väl inte nu när jag är pensionär förlåt den gamle gubben han menar ej så illa de ord som han har sagt är från en hemmagjord postilla men på det sista bladet står det passar för oss flesta håll in din armbåge ibland och trampa inte på din nästa och så till sist ett litet ord det är så svårt att finna det fast vi talar om det varje dag - Jämlikhet.

Martin Okmark